lu urmatoriu nu se impreuna au nu se potu impreuná fora de a se pronunciá intregi, pr. ѧмĭ вінє, ѧĭ вінє in locu de мĭ вінє, є вінє; aste particele sunt, dativii pronuminali sing. мĭ, цĭ, шĭ, ĭ, relativulu sing. masc. лꙋ, si personele verbali ĭ, сꙋ in locu de є, вєі, сѫм, сѫнт.

3. Se scaimba ѫ,

a) in і dupa altu і, pr. тзіндꙋ in locu de тзіѫндꙋ (V, a); seau urmandu є au і, pr. іні́мз;

b) in ꙋ, dupa altu ꙋ, pr. лꙋꙋндꙋ in locu de лꙋѫндꙋ; si in vorbele disilabe de in ан si єн, pr. ꙋмклꙋ, ꙋмплꙋ, ꙋмфлꙋ, ꙋнтрꙋ, inca si in adverbiulu compusu ѧн лзꙋнтрꙋ in locu de ѧн лзѧнтрꙋ.

4. Vocalea asta derivata de in ан, in unele pucine cuvente pre alocuria se pronuncia cu un і scurtu dupa sene cá un diftongu ѫĭ. pr. кѫĭне, пѫĭне, мѫĭне in locu de кѫне, пѫне, мѫне; de unde apoi ѫ s'a si innecatu in і pr. in деміне́цз in locu de демѫĭне́цз, si de intru aceeasi causa potecà si in інемз, інелꙋ in locu de ѧĭні́мз, ѧĭнелꙋ.

5. Pentru usulu anticu al' vocaliloru з si ѫ in limb'a rom. se pare a demustrá nu numai aflarea loru in unele dialecte italice, ci si des'a scaimbare a lui а in е si і la latini; si mai alesu pentru ѫ variatiunea intre ꙋ si і in superlativele latine terminate in umus siimus pr. maxumus si maximus, intre е si ꙋ in gerundiale celoru mai de in urma doue conjugatiuni, pr. faciendo si faciundo, gerendo si gerundo, dupa care si noi dîcemu кꙋрꙋндꙋ si кꙋрѫндꙋ lat. currendo, citò, si intru acelesi gerundia pronunciàmu cu ѫ cá cu una vocale midi-locía in-